

Na zarządzenie sędziego odstąpiono od doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem za pośrednictwem portalu informacyjnego.

Sąd Okręgowy w Warszawie
XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ul. Czerniakowska 100
00-454 Warszawa

Sygn. akt: XVII AmA 16/20
Data 13/10/2021 r.
W odpowiedzi należy podać sygnaturę akt.

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W LUBLINIE**

Wpłynęło/Wysłano.....**2021 -10- 1 8**

**Pani Radca Prawny
Ewa Wiszniowska
Urząd Ochrony Konkurencji
i Konsumentów
ul. Ochotnicza 10
20-012 Lublin**

D O R E Ą C Z E N I E

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów doręcza Pani jako pełnomocnikowi pozwanego odpis wyroku z dnia 06/09/2021 r. wraz z uzasadnieniem w sprawie o sygn. akt XVII AmA 16/20.

Załączniki:

I odpis

Na zarządzenie sędziego:
st.sekr.sądowy *Jadwiga Skrzyńska*

Biuro Obsługi Interesantów Godziny urzędowania: Pn 8 ³⁰ - 18 ⁰⁰ , Wt-Pt 8 ³⁰ - 15 ³⁰ Tel.: (22) 44 00 727 / (22) 44 00 728 Faks: (22) 44 00 724 Email: boi.gosp@warszawa.so.gov.pl bip.warszawa.so.gov.pl	Czytelnia akt Godziny przyjęć interesantów: Pn 8 ³⁰ - 17 ³⁰ , przy czym akta wydawane są do godziny 17 ⁰⁰ Wt - Pt 8 ³⁰ - 15 ³⁰ , przy czym akta wydawane są do godziny 15 ⁰⁰ Tel.: (22) 44 00 727 / (22) 44 00 728 Email: boi.gosp@warszawa.so.gov.pl	Biuro Podawcze Godziny urzędowania Pn 8 ³⁰ - 18 ⁰⁰ , Wt-Pt 8 ³⁰ - 15 ³⁰
---	--	--

ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Protokolant – stażysta Magdalena Ratajczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2021 r. w Warszawie
na rozprawie

sprawy z powództwa **Adventure Park Spółki z ograniczona odpowiedzialnością z siedzibą
w Gdyni**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów**

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia
26 listopada 2019 r., Nr RLU – 1/2019

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od Adventure Park Spółki z ograniczona odpowiedzialnością z siedzibą w Gdyni na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 720 zł (słownie: siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Bogdan Gierzyński

Reprezentacja w imieniu powódki
Sędziwa Sędziwa Sędziwa
Sądu Okręgowego w Warszawie
Sędziwa Sędziwa Sędziwa
Sędziwa Sędziwa Sędziwa

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 26 listopada 2019 r., Nr RLU – 1/2019

I. Na podstawie art. 23 b ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, uznał postanowienia wzorca umowy stosowane przez Adventure Park Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni, o treści:

I.1. „Wejście do Parku Linowego następuje na własną odpowiedzialność”,

(Postanowienie pkt 5 wzorca Regulaminu Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku Adrenaliny oraz Tyrolek (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

I.2. „Osoby chcące korzystać z Parku Linowego muszą podpisać oświadczenie o następującej treści: NA ATRAKCJE WYSOKOŚCIOWE (PARK LINOWY, SKOK ADRENALINY, TYROLKI) WCHODZĘ DOBROWOLNIE I NA WŁASNĄ ODPOWIEDZIALNOŚĆ”,

(Postanowienia pkt 6 zd. 1. wzorca Regulaminu Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku Adrenaliny oraz Tyrolek (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

I.3. „Wejście do Parku Linowego następuje na własną odpowiedzialność”,

(Postanowienie pkt 5 wzorca Regulaminu Średniego Parku Linowego ADVENTURE PARK (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

I.4. „Osoby chcące korzystać z Parku Linowego muszą podpisać oświadczenie o następującej treści: WSTĘP NA WŁASNĄ ODPOWIEDZIALNOŚĆ LUB W PRZYPADKU OSÓB NIEPELNOLETNICH NA ODPOWIEDZIALNOŚĆ RODZICA LUB OPIEKUNA”,

(Postanowienia pkt 6 zd. 1. wzorca Regulaminu Średniego Parku Linowego ADVENTURE PARK (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

I.5. „Za nieprzestrzeganie jakiegokolwiek punktu regulaminu grozi bezwzględne wydalenie z terenu Kolibki Adventure Park”,

(Postanowienie tiret 5. sekcji TYROLKI wzorca Regulaminu Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku Adrenaliny oraz Tyrolek (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

I.6. „Personel Parku Linowego nie odpowiada za rzeczy pozostawione w Parku”,

(Postanowienia pkt 8 wzorca Regulaminu Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku Adrenaliny oraz Tyrolek (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

I.7. „Personel Parku Linowego nie odpowiada za rzeczy pozostawione w Parku”,

(Postanowienia pkt 8 wzorca Regulaminu Średniego Parku Linowego ADVENTURE PARK (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

za niedozwolone postanowienia umowne, o których mowa w art. 3851 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 r. poz. 1025 ze zm.), co stanowi naruszenia zakazu określonego w art. 23a ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369) i zakazuje się ich wykorzystywania w obrocie z konsumentami.

II. Na podstawie art. 23b ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2019 r., poz. 369) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, nałożył na Adventure Park Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni środki usunięcia trwających skutków naruszenia zakazu stosowania we wzorcach umów zawieranych z konsumentami niedozwolonych postanowień umownych określonych w punkcie I niniejszej decyzji w postaci obowiązku zamieszczenia przez Adventure Park Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni informacji o uznaniu za niedozwolone postanowień wzorców umów, o których mowa w punkcie I niniejszej decyzji w formie pisemnego ogłoszenia przy kasach na terenie parku rozrywki zlokalizowanym w Gdyni - Kolibki Adventure Park w sposób widoczny dla konsumentów, czcionką nie mniejszą niż 13 - czarną czcionką (kod szesnastkowy RGB - #000000) ARIAL na białym tle (kod szesnastkowy RGB - #ffffff) - w terminie 2 tygodni od uprawomocnienia niniejszej decyzji i pozostawienie tam przez okres 6 miesięcy.

III. Na podstawie art. 23b ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji

i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, nałożył na Adventure Park Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni obowiązek publikacji na koszt Adventure Park Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni, na stronie internetowej tego Przedsiębiorcy (w dacie wydania niniejszej decyzji jest to strona internetowa www.adventurepark.pl) w terminie 7 (siedmiu) dni od daty uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji, informacji o uznaniu za niedozwolone postanowień wzorców umów, o których mowa w punkcie I niniejszej decyzji, w ten sposób, że komunikat powinien zostać umieszczony na stronie głównej i być utrzymywany na przedmiotowej stronie internetowej przez okres 3 (trzech) miesięcy od daty opublikowania na stronie internetowej oraz powinien być sformułowany:

- czarną czcionką (kod szesnastkowy RGB -#000000) ARIAL na białym tle (kod szesnastkowy RGB - #ffffff),

- w ramce o rozmiarze nie mniejszym niż 1150 px x 350 px, tak aby wielkość czcionki była dostosowana do wielkości ramki, tj. ramka była w całości wypełniona oświadczeniem,

o którym mowa w niniejszym punkcie,

- w górnej części strony głównej domeny www.adventurepark.pl bez możliwości zamknięcia informacji przez użytkownika. Oświadczenie ma być widoczne przez cały czas, gdy użytkownik wyświetla stronę / korzysta ze strony jw.,

wraz z odnośnikiem do treści wersji jawnej decyzji o tytule „Decyzja Prezesa UOKiK nr <nr decyzji> o uznaniu postanowień wzorca umowy za niedozwolone”, sporządzonym czarną czcionką (kod szesnastkowy RGB -#000000) ARIAL na białym tle (kod szesnastkowy RGB - #ffffff), o rozmiarze nie mniejszym niż 48px.

IV. Na podstawie art. 106 ust.1 pkt 3a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 369) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, nałożył się na Adventure Park Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni:

1. karę pieniężną w wysokości 7.833 zł (słownie: siedem tysięcy osiemset trzydzieści trzy złote) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie I.1. sentencji niniejszej decyzji;

2. karę pieniężną w wysokości 7.833 zł (słownie: siedem tysięcy osiemset trzydzieści trzy złote) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie I.2.sentencji niniejszej decyzji;

3. karę pieniężną w wysokości 7.833 zł (słownie: siedem tysięcy osiemset trzydzieści trzy złote) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie I.3.sentencji niniejszej decyzji;

4. karę pieniężną w wysokości 7.833 zł (słownie: siedem tysięcy osiemset trzydzieści trzy złote) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie I.4.sentencji niniejszej decyzji;

karę pieniężną w wysokości 5.875 złotych (słownie: pięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt pięć złotych) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie I.5.sentencji niniejszej decyzji;

6. karę pieniężną w wysokości 3.917 zł (słownie: trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie I.6.sentencji niniejszej decyzji.

7. karę pieniężną w wysokości 3.917 zł (słownie: trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) płatną do budżetu państwa za stosowanie postanowienia wzorców umów określonego w punkcie I.7.sentencji niniejszej decyzji.

V. Na podstawie art. 77 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2019 r., poz. 369) oraz w związku z art. 80 tej ustawy oraz stosowanie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy, a także na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2019 r., poz. 369) obciążył Adventure Park Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni kosztami postępowania w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone w kwocie 139,20 zł (słownie: sto trzydzieści dziewięć złotych dwadzieścia groszy) i zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedmiotowych kosztów w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył Adventure Park Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni zaskarżając ją w całości.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie:

I. Przepisów prawa materialnego:

a. art. 23a uokik w związku art. art. 3851 § 2 K.C. poprzez ich błędne zastosowanie z pominięciem okoliczności, że postanowieniami niedozwolonymi są te postanowienia, które kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy z czym nie mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Ponadto Organ nie dokonał oceny występowania tych przesłanek przy uwzględnieniu ogółu postanowień wzorca umowy, których częścią są sporne postanowienia, typu umów, które są zawierane przy wykorzystaniu tego wzorca;

b. art. 106 ust. 1 pkt 3a uokik przez jego błędne zastosowanie i nałożenie na Skarżącą kary pieniężnej pomimo braku prawnych i faktycznych przesłanek do jej nałożenia, a z ostrożności procesowej Skarżąca podnosi ewentualny zarzut rażącego wygórowania nałożonej kary pieniężnej;

II. Przepisów prawa procesowego:

a. art. 233 K.P.C. w związku z art. 84 uokik poprzez ich niezastosowanie i brak wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty odwołujący wniósł o:

1. uchylenie w całości zaskarżonej decyzji ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Prezesowi UOKiK;

2. lub zmianę zaskarżonej decyzji w trybie art. 81 ust. 3 uokik poprzez odstąpienie od wymierzenia kary.

Odwołujący wniósł ponadto o:

1. rozpoznanie Odwołania na rozprawie;

2. zasądzenie od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na rzecz Skarżącej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o:

1. oddalenie odwołania w całości,
2. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Pozwany wniósł ponadto o:

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów akt postępowania administracyjnego RLU.611.4.2018.KR.BP, na okoliczność stosowania przez powoda postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone postanowienia umowne, o których mowa w art. 3851 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2018 r., poz. 1025 ze zm.), co stanowiło naruszenia zakazu określonego w art. 23a ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2019 r., poz. 369).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Adventure Park Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni został zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 17 sierpnia 2012 r. pod numerem 0000430168. Przedmiotem działalności Spółki jest m.in. działalność rozrywkowa i rekreacyjna. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej, Spółka świadczy usługi rekreacyjno – sportowe w parku rozrywki zlokalizowanym w Gdyni - Kolibki Adventure Park (dalej jako park rozrywki). /k. 46-53 akt adm./

Spółka zamieszcza ofertę na stronie internetowej <http://adventurepark.pl>, w której znajdują się zajęcia pozaszkolne dla klas, integracje dla firm, imprezy okolicznościowe, urodziny dla dzieci oraz możliwość korzystania z atrakcji i urządzeń w parku rozrywki.

Przedsiębiorca nie zawiera pisemnych umów z konsumentami.

Wejście na teren parku rozrywki następuje poprzez zakupienie przez konsumentów biletów wstępu.

Na stronie internetowej <http://adventurepark.pl> co najmniej w okresie od sierpnia 2017 r. do dnia 24.04.2019 r. zamieszczony był Regulamin Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku

Adrenaliny oraz Tyrolek oraz Regulamin Średniego Parku Linowego ADVENTURE PARK (dalej jako: Regulaminy) zawierające postanowienia:

- „Wejście do Parku Linowego następuje na własną odpowiedzialność”,

(Postanowienie pkt 5 wzorca Regulaminu Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku Adrenaliny oraz Tyrolek (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

- „Osoby chcące korzystać z Parku Linowego muszą podpisać oświadczenie o następującej treści: NA ATRAKCJE WYSOKOŚCIOWE (PARK LINOWY, SKOK ADRENALINY, TYROLKI) WCHODZĘ DOBROWOLNIE I NA WŁASNĄ ODPOWIEDZIALNOŚĆ”,

(Postanowienia pkt 6 zd. 1. wzorca Regulaminu Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku Adrenaliny oraz Tyrolek (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

- „Wejście do Parku Linowego następuje na własną odpowiedzialność”,

(Postanowienie pkt 5 wzorca Regulaminu Średniego Parku Linowego ADVENTURE PARK (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

- „Osoby chcące korzystać z Parku Linowego muszą podpisać oświadczenie o następującej treści: WSTĘP NA WŁASNĄ ODPOWIEDZIALNOŚĆ LUB W PRZYPADKU OSÓB NIEPEŁNOLETNICH NA ODPOWIEDZIALNOŚĆ RODZICA LUB OPIEKUNA”,

(Postanowienia pkt 6 zd. 1. wzorca Regulaminu Średniego Parku Linowego ADVENTURE PARK (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

- „Za nieprzestrzeganie jakiegokolwiek punktu regulaminu grozi bezwzględne wydalenie z terenu Kolibki Adventure Park”,

(Postanowienie tiret 5. sekcji TYROLKI wzorca Regulaminu Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku Adrenaliny oraz Tyrolek (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

- „Personel Parku Linowego nie odpowiada za rzeczy pozostawione w Parku”,

(Postanowienia pkt 8 wzorca Regulaminu Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku Adrenaliny oraz Tyrolek (dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

- „Personel Parku Linowego nie odpowiada za rzeczy pozostawione w Parku”,
(Postanowienia pkt 8 wzorca Regulaminu Średniego Parku Linowego ADVENTURE PARK
(dostępnego pod adresem http://adventurepark.pl/?page_id=19));

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadził postępowanie wyjaśniające RLU-405-02/2017/EW, w celu wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, lub też miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniających podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach.

Wystosowano do Adventure Park Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni wezwanie z dnia 17 sierpnia 2017 r., wskazujące zakazane na mocy art. 23 a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2019 r., poz. 369), niedozwolone postanowienia wzorca umowy, o których mowa w art. 3851 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. z 2019 r., poz. 1145).

Wezwanie zostało skutecznie doręczone Przedsiębiorcy w dniu 22 sierpnia 2017 r., który jednak nie ustosunkował się on do jego treści.

Wezwanie wysłane zostało ponownie w dniu 18 października 2017 r. (doręczone w dniu 24 października 2017 r.), jednak pozostało bez odpowiedzi ze strony Przedsiębiorcy. /k. 3- k. 22 akt adm./

Postanowieniem z dnia 24 maja 2018 r., nr RLU-17/2018 Prezes UOKiK wszczął przeciwko Przedsiębiorcy postępowanie w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone w związku z podejrzeniem naruszenia przez Spółkę zakazu określonego w art. 23a ustawy okik.

Zawiadomienie z dnia 24 maja 2018 r. o wszczęciu postępowania administracyjnego, w związku z zarzutem naruszeń przepisów ustawy okik, Spółka otrzymała w dniu

29 maja 2018 r. /k. 23- k. 45 akt adm./

Przedsiębiorca nie ustosunkował się do treści zawiadomienia oraz przedstawionych zarzutów.

W dniu 5 grudnia 2018 r. Prezes Urzędu skierował do Przedsiębiorcy pismo zawierające uzasadnienie faktyczne i prawne zarzutów postawionych Przedsiębiorcy w przedmiotowym

postępowaniu (Szczegółowe Uzasadnienie Zarzutów). Spółka nie ustosunkowała się do przedmiotowego pisma. /k. 479- k. 502 akt adm./

Pismem z dnia 21 stycznia 2019 r. Prezes Urzędu zwrócił się do Spółki o nadesłanie dokumentu wskazującego na wysokość obrotu osiągniętego przez nią w 2018 r. Pismo Prezesa UOKiK pozostało bez odpowiedzi. /k. 505- k. 506 akt adm./

Pismem z dnia 4 kwietnia 2019 r., Prezes UOKiK zwrócił się do Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gdyni o nadesłanie dokumentu wskazującego wysokość obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2018 r. Z dokumentów przesłanych przez Pierwszy Urząd Skarbowy w Gdyni wynika, że obrót Spółki osiągnięty w 2018 r. wynosi 1.958.307,75 zł. /k. 517- k. 519 akt adm./

Pismem z dnia 12 czerwca 2019 r. Prezes Urzędu zwrócił się do Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gdyni oraz do Spółki z wnioskiem o przesłanie sprawozdania finansowego za rok 2018 r. Prezes Urzędu zwrócił się także do Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gdyni

z wnioskiem o przekazanie informacji o wysokości obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2018 r. jedynie z tytułu działalności parku rozrywki Adventure Park Gdynia Kolibki w Gdyni, jeśli na podstawie posiadanych przez Urząd Skarbowy danych możliwe jest wskazanie takiej informacji. /k. 531- k. 534 akt adm./

W odpowiedzi Pierwszy Urząd Skarbowy w Gdyni poinformował, iż nie wpłynęło do niego sprawozdanie finansowe spółki za 2018 r., ponadto nie posiada informacji o wysokości obrotu osiągniętego przez Spółkę w 2018 r. jedynie w ramach prowadzonego parku rozrywki. Spółka nie ustosunkowała się do przedmiotowego pisma Prezesa Urzędu. /k. 539- k. 519 akt adm./

Pismem z dnia 29 października 2019 r. Prezes Urzędu zawiadomił Przedsiębiorcę

o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie, wyznaczając termin na zapoznanie się z aktami niniejszej sprawy. /k. 541- k. 543 akt adm./

Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Za bezzasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. w związku z art.84 uokik poprzez ich niezastosowanie i brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Przepis art. 233 k.p.c. dotyczy oceny wiarygodności i mocy dowodów, zaś w przedmiotowej sprawie fakty istotne dla rozstrzygnięcia w sprawie są bezsporne. Powód nie kwestionował ani w toku postępowania administracyjnego ani w odwołaniu, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, świadczył usługi rekreacyjno – sportowe w parku rozrywki zlokalizowanym w Gdyni - Kolibki Adventure Park, a jej oferta była zamieszczona na stronie internetowej <http://adventurepark.pl>.

W ofercie znajdowały się zajęcia pozaszkolne dla klas, integracje dla firm, imprezy okolicznościowe, urodziny dla dzieci oraz możliwość korzystania z atrakcji i urządzeń w parku rozrywki.

Powód nie zawierał pisemnych umów z konsumentami, a wejście na teren parku rozrywki i korzystanie z usług rozrywkowych następowało poprzez zakupienie przez konsumentów biletów wstępu. Na stronie internetowej <http://adventurepark.pl> co najmniej w okresie od sierpnia 2017 r. do dnia 24.04.2019 r. zamieszczony był Regulamin Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku Adrenaliny oraz Tyrolek oraz Regulamin Średniego Parku Linowego ADVENTURE PARK zawierające postanowienia wskazane w pkt I 1-7 zaskarżonej decyzji i był wiążący w umowie pomiędzy powodem i konsumentami.

Wobec bezsporności powyższych okoliczności faktycznych nie mogło zatem dojść do przekroczenia granic oceny wiarygodności i mocy dowodów. Należy też podkreślić, że zgodnie z art. 232 k.p.c. w związku z art.84 uokik na powodzie ciążył obowiązek wskazania faktów, z których wywodził skutki prawne i dowodów na ich poparcie .

Nie zasługuje na uwzględnienie również zarzut naruszenia art. 23 a uokik w zw. z art.385¹ § 2 k.c. poprzez ich błędne zastosowanie z pominięciem okoliczności, że postanowieniami niedozwolonymi są te postanowienia, które kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy, co zdaniem powoda nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art.385¹ § 2 k.c. Postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). W piśmiennictwie oraz judykaturze dominuje pogląd, że klauzula dobrych obyczajów, do których odsyła coraz częściej ustawodawca, dokonując zmian w przepisach prawnych, podobnie jak klauzula zasad współżycia społecznego, nakazuje dokonać oceny w świetle norm pozaprawnych, przy czym chodzi o normy moralne i obyczajowe, powszechnie akceptowane albo znajdujące szczególne uznanie w określonej sferze działań, na przykład w obrocie profesjonalnym, w określonej branży, w stosunkach z konsumentem itp. (A. Olejniczak [w:] Kodeks cywilny. Komentarz. Tom III. Zobowiązania - część ogólna, wyd. II, red. A. Kidyba, Warszawa 2014, art. 385(1).

W niniejszej sprawie jest niesporne, że zakwestionowane w zaskarżonej decyzji postanowienia umowne zostały ustalone jednostronnie przez powoda, a zatem warunkiem uznania ich abuzyjności jest sprzeczność z dobrymi obyczajami i rażące naruszenie interesów konsumenta.

Za „sprzeczne z dobrymi obyczajami” należy uznać wprowadzenie klauzul godzących w równowagę kontraktową, „rażące naruszenie interesów konsumenta” zaś polega na nieusprawiedliwionej dysproporcji praw i obowiązków na niekorzyść konsumenta w określonym stosunku umownym; zob. też wyroki SN: z 3 lutego 2006 r., I CK 297/2005, LexisNexis nr 399979, Biuletyn SN 2006, nr 5, s. 12; z 13 października 2010 r., I CSK 694/2009, LexisNexis nr 2817836). Bliższe wskazania dla niej zawiera art. 3852 [szerzej o klauzuli dobrych obyczajów - m.in. M. Jagielska, Nowelizacja..., s. 700; J. Haberko, Nieuczciwe klauzule..., s. 99 i n.; M. Skory, Klauzule..., s. 157-158; analizy kryteriów oceny postanowień wzorca dokonał Ł. Węgrzynowski, Niedozwolone postanowienia..., s. 94 i n. W piśmiennictwie podniesiono też zarzuty co do prawidłowości (trafności) implementacji w art. 3851 § 1 zd. 1 treści cyt. dyrektywy Rady 93/13/EWG z 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich - B. Gnela, Niedozwolone postanowienia..., s. 303 i n.; zob. także uwagę 2 do art. 3853, zwłaszcza co do pkt 1, 2, 4, 5, 14, 18, 21, 23].

„Interesy” konsumenta należy rozumieć szeroko, a nie tylko jako interes ekonomiczny ale także interesy w aspekcie: zdrowia konsumenta (i jego bliskich), jego czasu zbędnie

traconego, dezorganizacji toku życia, przykrości, zawodu itp. (E. Łętowska, Ochrona niektórych praw..., s. 105).

W świetle powyższego, należało, uznać, że stosowane przez powoda przedmiotowe klauzule spełniają powyższe kryteria. Klauzule o treści: „Wejście do Parku Linowego następuje na własną odpowiedzialność”, „Osoby chcące korzystać z Parku Linowego muszą podpisać oświadczenie o następującej treści: NA ATRAKCJE WYSOKOŚCIOWE (PARK LINOWY, SKOK ADRENALINY, TYROLKI) WCHODZĘ DOBROWOLNIE I NA WŁASNĄ ODPOWIEDZIALNOŚĆ”, „Wejście do Parku Linowego następuje na własną odpowiedzialność”, „Osoby chcące korzystać z Parku Linowego muszą podpisać oświadczenie o następującej treści: WSTĘP NA WŁASNĄ ODPOWIEDZIALNOŚĆ LUB W PRZYPADKU OSÓB NIEPEŁNOLETNICH NA ODPOWIEDZIALNOŚĆ RODZICA LUB OPIEKUNA”, „Personel Parku Linowego nie odpowiada za rzeczy pozostawione w Parku” (Postanowienia pkt 8 wzorca Regulaminu Parku Linowego „SAMURAJ” Skoku Adrenaliny oraz Tyrolek) i „Personel Parku Linowego nie odpowiada za rzeczy pozostawione w Parku”, (Postanowienia pkt 8 wzorca Regulaminu Średniego Parku Linowego ADVENTURE PARK), kształtują stosunek umowny pomiędzy powodem a konsumentami w taki sposób, że naruszona zostaje równowaga kontraktowa, polegająca na nieusprawiedliwionej dysproporcji praw i obowiązków na niekorzyść konsumenta. Powyższe zapisy ograniczają odpowiedzialność względem konsumenta za szkody na osobie oraz za niewykonania lub nienależyte wykonanie umowy. Określenie „wejście na własną odpowiedzialność” oznacza bowiem, że jedynie konsument odpowiada za szkody jakie może ponieść w czasie pobytu na terenie poszczególnych Parków Linowych. Ograniczenie to nie zawiera żadnych włączeń, a więc obejmuje również szkody spowodowane okolicznościami zawinionymi przez powoda np. spowodowanych niewłaściwym stanem urządzeń, wadliwej jego konstrukcji, działań lub zaniechań pracowników itp.

W ocenie Sądu, tak szeroki i bezwzględny zakres wyłączenia odpowiedzialności jest sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interes konsumentów, pozbawiając ich możliwości uzyskania odszkodowania.

Za sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco naruszający interes konsumentów należało także uznać zapis o treści: „Za nieprzestrzeganie jakiegokolwiek punktu regulaminu grozi bezwzględne wydalenie z terenu Kolibki Adventure Park”. Abuzywny charakter tego zapisu wynika w pierwszym rzędzie z tego, że skutkiem „nieprzestrzegania jakiegokolwiek punktu regulaminu” jest faktyczne rozwiązanie zawartej umowy i utrata w całości

dokonanego przez konsumenta świadczenia. Podkreślić przy tym należy, że regulamin zawiera postanowienia odnoszące się do zachowań konsumenta w trakcie korzystania z urządzeń Parku. Dopilnowanie przestrzegania tych postanowień należy do powoda, który obowiązany jest zapewnić bezpieczeństwo osobom korzystającym z infrastruktury Parku. Obowiązek ten obejmuje sprawdzenia zapieć, blokad i innych zabezpieczeń, a ponadto sprawdzenie, czy wygląd lub ubranie konsumenta nie stwarza zagrożenia dla jego bezpieczeństwa. Przedstawiony wyżej zapis regulaminu czyni konsumenta wyłącznie odpowiedzialnym za przestrzeganie zasad bezpieczeństwa. Ponadto, zważyć należało, że w przypadku rozwiązania umowy należy dokonać rozliczenia wzajemnych świadczeń, czego przedmiotowy zapis nie przewiduje.

Nie zasługuje na uwzględnienie również zarzut naruszenia art.106 ust. 1 pkt 3 a uokik poprzez jego błędne zastosowanie i nałożenia na powoda kary pieniężnej pomimo braku prawnych i faktycznych przesłanek do jej nałożenia. Z ostrożności procesowej powód podniósł, że nałożona została kara rażąco wygórowana.

Zgodnie z przywołanym wyżej przepisem Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% obrotu osiągniętego w roku obrotowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się naruszenia zakazu określonego w art. 23a. Ponieważ jak wskazano wyżej powód naruszył art. 23 a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów istniała prawna i faktyczna podstawa do nałożenia kary.

Odnosząc się do zarzutu jej nadmiernego wygórowania, zważyć należało, że merytoryczna kontrola decyzji organów regulacyjnych w postępowaniach hybrydowych jest wyjątkiem od obowiązującej w polskim systemie prawnym reguły, zgodnie z którą kontrola sądowa nad działalnością organów administracji ma charakter przede wszystkim kasatoryjny. Takie ograniczenie zakresu kontroli sądowej wynika z zasady podziału władz - gdyby orzekanie co do istoty w sprawach administracyjnych było regułą, należałoby postawić pytanie o celowość utrzymywania w systemie odrębnych organów administracji, skoro o wszystkim i tak ostatecznie rozstrzygałby sąd. Dlatego też Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Sąd Apelacyjny przy korzystaniu z kompetencji do reformatoryjnego orzekania powinny kierować się zasadą powściągliwości. Interwencja sądu w treść decyzji organu regulacyjnego powinna następować dopiero wtedy, gdy nosi ona znamiona dowolności: opiera się na arbitralnych przesłankach, zawiera zdawkowe i ogólnikowe uzasadnienie, odwołuje się do nieudowodnionych informacji. Ustawodawca określając kompetencje organów państwa wyraźnie rozróżnia pomiędzy decyzjami związanymi a

decyzjami uznaniowymi. Trzymając się domniemania racjonalności ustawodawcy, należy przyjąć, że racją związania decyzji jest ograniczenie swobody organu, a celem umieszczenia decyzji w sferze uznania administracyjnego jest poszerzenie swobody organu. Konsekwentnie kontrola sądowa powinna sięgać głębiej w przypadku decyzji związanych, a płycej w przypadku decyzji uznaniowych. W innym przypadku instytucja uznania administracyjnego stałaby się konstrukcją iluzoryczną. W literaturze dostrzega się ten problem, wskazując, że nadmierna, ekspansywna kontrola sądowa może niweczyć sensowność przepisów upoważniających organy do uznania administracyjnego (M. Jaśkowska, op.cit., s. 309).

Wymiar kary należy do sfery uznania administracyjnego organu, a zatem ingerencja sądu powinna następować dopiero wtedy, gdy granice uznania administracyjnego zostają przekroczone (por. Wyrok SN z 27.11.2019 r., I NSK 95/18.). Treść odwołania nie zawiera jednak podstaw do przyjęcia, że granice uznania administracyjnego zostały w niniejszej sprawie zostały przekroczone. Odwołanie w tym zakresie składa się z jednego zdania uzasadnienia, które nie zawiera żadnych skonkretyzowanych zarzutów w tym zakresie.

Z tych względów odwołanie należało oddalić na podstawie art.479^{31a} § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądając na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Jaśkowska, op.cit. s. 309
Stary Sekretarz Sądowy
Sądu Okręgowego w Warszawie
[Signature]

